

Sint-Pauluskrantje

EUCHARISTIEVIERING SINT-PAULUSKERK
zondag 10.30 u

PASTOOR Paul SCHEELEN
Onthaal, pastoraal gesprek, doop,
huwelijk, uitvaart
pastoor@sint-paulusparochie.be
0476/34 69 12

PAROCHIESECRETARIAAT
Sint-Paulusstraat 22, 2000 Antwerpen
03/231 33 21

KERKFABRIEK SINT-PAULUS
Voorzitter Walter Vrinssen
PR, kerkgebouw en crypte
03/231 31 48 of 0477/50 01 90
kerkfabrieksintpaulus@skynet.be

CONCERTEN EN EVENEMENTEN
Leo Van achter
0473/97 83 36
leo.vanachter@skynet.be

TOERISME EN RONDLEIDING
Sint-Paulusvrienden:
sintpaulusvrienden@proximus.be
Robert Vanherp 0495/57 02 92
Walter Geluyckens 0494/44 82 53

26ste jaargang nr. 5
september 2016

EUCHARISTIEVIERINGEN SEPTEMBER 2016

- Zo 4 10.30u Orgelmis - voorganger
Za 10 10.30u Feestmis tgv 800 jaar Dominicanen
Voorgegaan door Bisschop Bonny en Magister Cadoré
Zo 11 10.30u Koormis - voorganger E.H. Louis Soetewey
Zo 18 10.30u Orgelmis - voorganger E.H. Hugo Dierick
Zo 31 10.30u Koormis - "Dag der zeelieden"
voorganger havenaalmoezenier Jos Van Hoof

Zaterdag 10 september luisterrijke viering 800 jaar Dominicanen.

Om 10.30u eucharistieviering
voorgegaan door Monseigneur
Johan Bonny, bisschop van
Antwerpen,
Bruno Cadoré OP, Magister van
de Dominicanenorde,
Philippe Cochinaux OP, vice
provinciaal St. Thomas van
Aquino in België,
Bienvenu Nsekoko Bongo
(Congo)
Marcel Braekers OP, provinciaal
vicaris St. Rosa in Vlaanderen,
Paul Scheelen pastoor Sint-
Paulusparochie,
Laurent Mathelot OP, diaken.

Muzikale omlijsting door het koor "Helicon" uit Lier olv. Geert Hendrickx.

Mark Joly, *Missa festiva dominicana* (wereldcreatie)

Solange Labbé, *O Lumen Ecclesiae* (wereldcreatie)

Dominique Lawalrée, *O sacrum convivium* (wereldcreatie)

Aan het orgel Nicolas De Troyer titularis.

Hoorn: Dries Geeraert

Cantor: Bernard De Cock OP

Zondag 11 september feest v/d kruisverheffing.

De eucharistieviering van 10.30u wordt voorgegaan door E.H. Louis Soetewey.

Uitvoering van de "Missa in C" van L.B. Est door het koor "Cantemus novum – Halle-in-de-Kempen" olv. Edwig Abrath. Verder ook nog werken van oa. W.A.Mozart. Aan het orgel Nicolas De Troyer, titularis.

Zondag 25 september "Dag der zeelieden".

De eucharistieviering van 10.30u wordt muzikaal omlijst door het "PIUSKOOR" uit Hoogstraten olv. Kaat Vissenberg.

Lief en leed in onze parochiegemeenschap

Gedoopt

14 augustus: Julia Bouman
Elias Paredes

Gehuwd

2 juli: Christophe Geyskens en Killia Wouters
Sacha Bauwens en Julie Reynaert
8 juli: Gregory Goethals en Charlotte Brouwers

Overleden

15 juli: Edmond Ducès
27 augustus: Paul Eelen

DOMINICANEN ANTWERPEN SINT-PAULUS 1256-1524

De provinciaal Pater Hitto van de Teutoonse provincie vroeg in het jaar 1244 aan de subprior Theobaldus van het klooster in Leuven om samen met Broeder Willem Van Eyke en twee andere broeders naar Antwerpen te gaan en daar een klooster te beginnen.

" Hetzij binnen de stadsmuren, tenzij er buiten, als er maar de nodige kamers zijn voor de broeders en de nodige ruimte of plaats om te kunnen prediken."

Aan het eerste klooster gelegen achter de Sint-Michielsabdij herinnert nog de naam Prekerstraat. In 1249 werden gronden verkregen van Hugo Nose, Arnoldus van Lier en de hertog Hendrik II en aangekocht op een plaats Dries genaamd ten noorden van de toenmalige stadsagglomeratie. Daar werd de eerste Sint-Pauluskerk gebouwd en ingewijd op 9 september 1276.

Voor de uitdrijving door de Calvinisten in 1579 en de gedeeltelijke vernieling van de kloostergebouwen in 1580-1585 besloot de prior Joannes van Overloop om een aantal waardevolle documenten en conventsbrieven in twee koffers naar het klooster van 's Hertogenbosch te zenden met de bedoeling ze verder naar het klooster van Nijmegen te brengen en zo te verschepen naar Colen, om ze daar te bewaren.

De koffers werden in 's Hertogenbosch in beslag genomen en verbeurd verklaard. De koffers moesten na onderhandeling met de overheden terug naar Antwerpen komen, het is niet geweten of dit effectief ook gebeurd is.

Dit zou een verklaring kunnen zijn waarom de namen van de kloosterlingen van 1256 tot 1524 zijn verloren gegaan.

Vanaf 1525 bezitten we wel de namen van de dominicanen die in het klooster van Antwerpen verbleven. Een lijst met 747 namen werd samengesteld, telkens met vermelding van de sterfdatum achter de naam. De reeks eindigt met Arnoldus Mierts, laatste dominicaan van het Sint-Paulusklooster die stierf in 1846.

De namen van al deze dominicanen werden op borden aangebracht en opgehangen in de gang naar de kerk (Veemarkt). Met dank aan de dominicanen voor de financiering van dit project.

De namen van de kloosterlingen werden opgezocht in:
Bouwstoffen voor de geschiedenis der Dominicanen in de Nederlanden
Deel I Antwerpen-Lier A.M.Bogaerts, o.p.

en

Verzameling graf-en gedenkschriften van de Provincie Antwerpen deel
V Antwerpen-kloosters 1873 P.Genard

Het spreekt voor zich dat niet enkel de sterfdatum is bijgebleven van
deze dominicanen. Bezoekers die hun familienaam herkennen op één
van de borden mogen altijd hun naam en (e-mail)adres opgegeven aan
de balie voor verdere informatie.

Walter Geluyckens

In de tijd dat de predikheren begonnen aan de bouw van de eerste Sint-Pauluskerk te Antwerpen

... begonnen zij in die 13e eeuw een heiligdom op te richten in Bologna ter ere van hun stichter. Een monument dat drastisch werd aangepakt in de 18^e eeuw. Dominicus, gestorven op 6 augustus 1221 werd daar onder het altaar van St.-Nicolaas begraven in het

koor, midden zijn medebroeders.

Omwille van de grote verering werd hij opgegraven in 1233 (heilig verklaard in 1234) en in een marmeren graftombe gelegd, niet langer in het koor maar in het gedeelte waar de leken hem konden vereren. Doorheen de jaren transformeerde de eenvoudige kist uit cipressenhout tot een schitterend gedachtenis monument.

In 1267 liet Nicola Pisano kostbaar marmer aanbrengen over zee vanuit Griekenland om het lichaam van Dominicus in een sarcofaag neer te leggen. Pisano en zijn leerlingen beeldhouwden zes taferelen uit het leven van Dominicus.

Aan de hoeken verscheen Paulus, Paus Honorius III, die de orde had goedgekeurd, Dominicus en Augustinus. Langs weerszijde, in het midden werd de verlosser en Maria afgebeeld.

In de XV e eeuw werkt Nicola dell 'Arca het scheppingsgebeuren uit met een hoog torenende God de Vader die de wereld aan zijn hart draagt. Aan zijn voeten, twee putti met de vruchten der aarde en onderaan acht dolfinen die de zee verbeelden.

Daar onder de Verrezene, opstaand uit het graf als een nieuwe schepping, omringd door engelen en kerkfiguren.

Sommigen werden door Michelangelo gebeeldhouwd. Evangelisten verspreiden wereldwijd de boodschap. Nu is het aan de predikheren.

In 1532 creëerde Alfonso Lombardi een predella waarop de sarcofaag rust. Taferelen over de Epifanie en het leven van Dominicus werden uitgewerkt.

Tijdens de XVIII e eeuw werd het geheel geplaatst op een

gebeeldhouwd altaar waaraan verschillende kunstenaars meewerkten. In een bas-relief wordt de dood van Dominicus verbeeld.

De jonge Michelangelo beeldhouwde aan de rechterzijde van de predella de toorts dragende engel.

Achter de Sarcofaag wordt in een door Jacopo Roseto gemaakte reliekhouders (14^e eeuw) het hoofd van Dominicus bewaard dat jaarlijks in processie door Bologna werd gedragen.

De apsisfresco's met de Apotheose van Dominicus werd geschilderd door de Bolognese meester Guido Reni (17^e eeuw).

Europa van de harten of Europa van de instellingen

Een maand geleden was ik in Namen voor de 53^e Europeade. De Europeade is het grootste festival van volkscultuur in Europa. Hiervoor komen elk jaar in een Europese stad duizenden zangers, dansers en muzikanten uit alle regio's van Europa samen in hun traditionele klederdracht. Het is telkens een onvergetelijke ervaring. Over de grenzen heen van taal, herkomst en leeftijd wordt er samen gedanst en gemusiceerd en wordt er vooral intensief verbreed en gefeest.

Hier ervaart men het "Europa van de harten", dat in tegenstelling tot het Europa van de instellingen, niet in crisis is. Het is voor mij altijd weer een groot voorrecht om aan de organisatie van dit unieke festival te mogen meewerken. Een vast programmaonderdeel is ook telkens een religieuze viering op zondag. Hiermee willen wij als organisatie beklemtonen dat onze Europese cultuur essentieel geworteld is in het Christendom, tot spijt van wie dit liever onder de mat wil vegen.

Na de indrukwekkende Eucharistieviering in een bomvolle kathedraal van Namen kom je dan terug in je hotel, je hart nog overlopend van emotie en dan confronteert CNN je weer in *real time* met ijzige TV-beelden van terreurgeweld: aanslagen in Duitsland, een Franse priester die aan zijn altaar wordt afgeslacht. De anticlimax kon niet groter zijn.

Een stad die vijf dagen lang zindert van positieve energie en intens wederzijds respect voor elkaars eigenheid. En enkele honderden kilometers verder: daden van haat, ingegeven door obscurantisme en het radicaal afwijzen van diversiteit, daden van wraak gepleegd vanuit een warrige mengeling van gekrenkt eergevoel en fout begrepen religieuze denkbeelden. Gepleegd door daders die vaak reeds een verspild persoonlijk leven achter de rug hebben.

De geschiedenis van de mensheid is een aaneenschakeling van oorlogen en conflicten waarin meestal gewone onschuldige mensen het slachtoffer zijn.

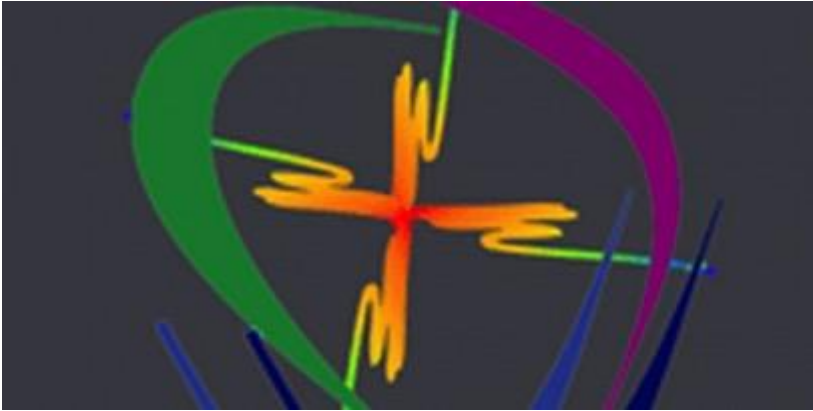
Wij in West-Europa waren het sedert de tweede wereldoorlog niet meer gewoon. Oproer en geweld speelden zich ver van ons bed af; de wreedheid ervan betekende niet veel meer dan beelden op het netvlies van ons TV-scherm. Storende en onthutsende beelden, dat wel, maar beelden die wij in onze oppervlakkige ontspanningscultuur ook heel snel weer kunnen verdringen met andere beelden van spelletjes, soaps en sportevenementen zodat het niet echt in onze ziel kerft .

Wanneer het geweld zich nu onder de vorm van willekeurige terreur verplaatst naar onze eigen steden zijn wij geschokt. De dreiging is geen abstract gegeven meer, geen reportage van Rudy Vranckx die we vanuit onze sofa kunnen wegzappen als het ons wat te bar wordt. Onze eerste reactie er dan een van angst en onzekerheid. De mens is en blijft een biologisch wezen dat door middel van electro-chemische impulsen in zijn hersenen reageert op dreiging. Met alle vezels van ons lichaam zijn wij ingesteld op overleven en angst is een noodzakelijke, natuurlijke overlevingsreactie.

In het verlengde van angst ligt boosheid; ook dat is menselijk en normaal. Daarvoor hoeven wij ons niet te schamen ook niet als Christenen. Christus zelf kon boos zijn. Niet uit angst maar vanuit een diepe verontwaardiging tegen onrecht. Hij nam geen blad voor de mond wanneer Hij sommige Farizeeërs uitschold voor adderengebroid en witgekalkte graven. Hij was oprecht boos tegen de geldwisselaars die de tempel van zijn Vader ontheiligden.

Boosheid en de afweerreacties die hierdoor worden opgewekt zijn op zich niet fout. Het spreekt voor zich dat wij terreur niet lijdzaam moeten ondergaan. Het is geen natuurfenomeen of een vervelend neveneffect van onze beschaving waar we ons maar bij neer te leggen hebben. Natuurlijk moeten wij boos zijn, natuurlijk moeten wij ons met alle middelen verzetten.

Er is echter een fundamenteel verschil tussen boosheid en haat. Boosheid is een natuurlijke reactie op dreiging. Boosheid maakt je

alert, je zintuigen en je brein worden op scherp gezet om de bedreiging zo efficiënt mogelijk af te weren.

Haat daarentegen verblindt en maakt je verward. Wie haat is niet alert, zijn visie is vertroebeld. Hij ziet

tegenover zich geen concrete mannen, vrouwen en kinderen meer, mensen van vlees en bloed. Omdat hij God heeft gebannen uit zijn eigen hart herkent hij het beeld van God niet meer in de andere. Die andere wordt dan een naamloos voorwerp, een object zonder gezicht; groepen van mensen worden abstracte categorieën: ongelovigen, Joden, homo's, Kruisvaarders, vreemdelingen. Het moorden wordt dan een heel stuk makkelijker; men hoeft zijn slachtoffer immers niet in de ogen te kijken.

Maar de haat van zij die ons aanvallen mag ons zelf niet besmetten. Christus zelf heeft nooit geweld gebruikt zelfs niet om zich te verdedigen. Hij verbood Petrus uitdrukkelijk om dit te doen toen ze Hem kwamen gevangen nemen in de Hof van Olijven. Vanuit zijn goddelijke zending moest Hij dit ultieme offer brengen. Zijn voorbeeld is in de geschiedenis van de Kerk door velen nagevolgd geworden. Wij noemen ze martelaren. Een echte martelaar offert zijn eigen leven op opdat anderen zouden kunnen leven; niet om anderen mee de dood in te sleuren vanuit het dwaze idee dat dit God welgevallig zou zijn. Wie dat denkt maakt van God een wraakzuchtige, rancuneuze menselijke karikatuur; een dergelijk verwrongen godsbeeld is de ultieme vorm van godslastering. Voor een echte martelaar zoals voor Christus zelf, staat het leven centraal, niet de dood.

De keuze om zich zoals Christus niet te verdedigen tegen geweld, om zich te vereenzelvigen met dat oer-Christelijke beeld van het onschuldige lam dat naar de slachtbank wordt geleid, is een individuele keuze die ieder van ons voor zichzelf kan maken. Als individu hebben wij het recht om te kiezen voor absolute geweldloosheid wanneer we bedreigd worden.

Maar niemand verplicht ons om dit te doen, ook God eist dit niet van ons. En we hebben evenmin het recht om deze keuze op te dringen aan anderen waarvoor wij verantwoordelijk zijn: onze familie, onze gemeenschap. In die zin heeft de maatschappij, heeft de overheid de plicht om de mensen waarvoor zij verantwoordelijk is, te beschermen. De Kerk erkent het recht op zelfverdediging als een legitiem recht.

Men mag zich verdedigen wanneer men aangevallen wordt. Men mag hierbij ook geweld gebruiken als ultiem verweermiddel als alle andere middelen falen.

Wij mogen oprecht boos zijn, wij mogen ons verdedigen tegen wie ons aanvalt maar we mogen zelf niet in de val trappen van de haat. Die grens is dun; wraakgevoelens liggen altijd op de loer en vanuit onszelf is het moeilijk om niet te haten als we aangevallen worden. Daarvoor hebben wij hulp nodig van hierboven. Voor mij komt die hulp van de H. Geest. Die formidabele kracht die met Pinksteren de angst wegblied uit de hoofden van de leerlingen. Zij zaten verlamd van angst op een hoopje bij elkaar maar Hij pakte hen bij hun kraag en duwde ze de straat op om te getuigen van de Blijde Boodschap. En op slag waren ze niet bang meer.

Als wij Hem toelaten blaast de H. Geest de angst ook weg uit ons hoofd en neemt Hij onze onzekerheid voor de toekomst weg. Hij geeft ons de moed en de vindingrijkheid om ons te verzetten tegen onrecht en geweld. Maar Hij geeft ons ook de gave van het onderscheid waardoor onze boosheid niet omslaat in haat. En daaraan zal men ons als Christen gemeenschap steeds kunnen herkennen ook wanneer het moeilijk wordt in onze samenleving.

Wij kunnen het verschil helpen maken ondanks onze minderheidspositie in deze ontkerkelijkte maatschappij; ondanks, of misschien precies dankzij de broosheid en de kwetsbaarheid van onze parochiegemeenschappen. Wij zijn voor niemand bedreigend. Wij reiken de hand naar elke mens van goede wil, wat ook zijn achtergrond, zijn herkomst of zijn overtuiging is. Men zal in ons altijd een bondgenoot vinden om de samenleving menselijker en minder hard te maken.

Er zijn tekenen die er op wijzen dat gezagsdragers en opiniemakers, ook zij die vroeger enkel inhakten op Kerk en geloof, dat beginnen in te zien, misschien meer dan wij zelf beseffen. Althans bij ons is de Kerk geen macht meer die moet aangevallen en gebroken worden. Als ze de moed heeft om zich dienstbaar en kwetsbaar op te stellen en niet teveel met zichzelf bezig te zijn, zoals onze Paus Franciscus het vraagt, dan wordt er naar haar geluisterd.

Als wij ons laten inspireren door de Geest kunnen wij allemaal spreken zonder haat en zonder vrees. En zo kunnen wij op onze beurt anderen inspireren die angstig zijn en geen houvast meer hebben in deze onzekere tijd. Want uiteindelijk is liefde omdat ze van God komt, altijd krachtiger dan haat die enkel van de mens komt.

Dag van de zeelieden - 25 september 2016

Beknopte historiek

Het "Inrichtend Comité - Dag der Zeelieden" is nog voor sommigen, zelfs voor enkelingen uit de maritieme middens, een onbekende. Een beknopte historiek kan deze lacune ongedaan maken. Op basis van de weinige archiefstukken waarover men kan beschikken is het toch mogelijk een beknopte historiek van het "Comité" te schrijven, ongetwijfeld wel met hier en daar enkele hiaten.

De jaarlijkse plechtigheid aan het Monument der Zeelieden dat werd opgericht aan de Tavernierkaai-Zeeuwse Koornmarkt te Antwerpen en de plechtige zielenmis in St Pauluskerk opgedragen voor de gesneuvelde zeelieden uit de beide wereldoorlogen, én sedert 1990 ook voor de overledenen uit de zeevaartmiddens, zijn nu traditionele september-manifestaties geworden met een reeds meer dan 80-jarige geschiedenis.

De voorgeschiedenis van het "Comité" vangt aan tijdens de maand juli 1919 wanneer Constant Smeesters, een eminent jurist en voorzitter van de Antwerpse afdeling van de Koninklijke Belgische Zeevaartbond, een vergadering belegt met als agendapunt: te nemen maatregelen met het oog op het organiseren van een publieke plechtigheid en een pontificale mis ter ere van de gesneuvelde Belgische zeelieden van de eerste wereldoorlog. Het voorstel werd door de leden zeer positief onthaald.

Het is precies tijdens dezelfde juli-vergadering dat ook voor de eerste maal de idee naar voor werd gebracht om een monument op te richten ter nagedachtenis van de gesneuvelde zeelieden.

Reeds op 7 augustus 1919 had voormelde publieke plechtigheid plaats en de plechtige zielenmis werd in de Antwerpse OLV-kathedraal gecelebreerd door kardinaal Mercier.

Het verwezenlijken van een monument ter nagedachtenis van de gesneuvelde zeelieden nam wel wat meer tijd in beslag.

Alhoewel een "voorlopig Komiteit" de nodige fondsen trachtte in te zamelen, aanvankelijk zonder al te veel succes, werd pas in het jaar 1925 een definitief comité opgericht: "Komiteit van het gedenkteken aan de Zeelieden gesneuveld voor het Vaderland onder de Hooge Bescherming van Zijne Majesteit Koning Albert en de Bescherming van de Heer Anseele, Minister van IJzerwegen, Zeewezen, Postwezen, Telegrafen, Telefonen en Luchtvaart".

Een lijst "Inschrijvingen" werd opgesteld waar naast de naam en voornaam of firmanaam, adres en bedrag, ook vermeld moest worden of "het bedrag ten huize moest geïnd worden".

Blijkbaar had men nu veel meer succes en kon vrij vlug worden overgegaan tot het uitschrijven van een prijskamp voor het ontwerp van het monument. Eenentwintig ontwerpen met bijhorende maquettes werden ingediend vóór 13 november 1929, de uiterste inzendingsdatum van de prijskamp.

De jury, bestaande uit vier kunstenaars en één architect, kon op 16 november 1929 niet tot een definitieve keuze komen gezien drie projecten ex aequo werden beoordeeld door de jury.

Uiteindelijk werd dan toch, na vele discussies, het project van de kunstenaar Goossens weerhouden, na een nieuwe stembeurt en mits het aanbrengen van enkele wijzigingen aan het oorspronkelijk ontwerp. Het monument werd opgericht op de Zeeuwse Koornmarkt tussen het gebouw van het Belgische Loodswezen en de rechter Scheldeoever.

Het monument werd ingehuldigd op 28 september 1930, in aanwezigheid van vele prominenten. Tijdens deze plechtigheid maakte de Heer Boen, voorzitter van het Comité, het monument over aan het stadsbestuur van Antwerpen, met bede de laatste zondag van de maand september als verjaardag van de inhuldiging van het monument op te tekenen én dan telkens de plechtige kerkdienst, gevolgd door de plechtigheid aan het monument, te laten plaatshebben.

Namens de Stad Antwerpen aanvaardde burgemeester Van Cauwelaert het monument.

De afgelegde belofte werd gehouden: elk jaar had een plechtigheid plaats telkens op de laatste zondag van de maand september. Merkwaardig en zeker vermeldenswaard is het feit dat sinds 1930 tot op heden de herdenkingen ononderbroken hebben kunnen plaatsvinden, zelfs tijdens de oorlogsjaren van WO II.

Weliswaar was het tijdens de oorlogsperiode een plechtigheid in mineur, zonder vaandels en trompetgeschal. De bezettende overheid gedoogde enkel dat er toen slechts één krans werd neergelegd door de Antwerpse havencommandant, die wel vergezeld mocht zijn van de voorzitter en de ondervoorzitter van het Comité. Het was wel een minimale herdenking, maar de traditie werd toch gered.

De eerste na-oorlogse plechtigheid had plaats op zondag 30 september 1945, traditioneel met een plechtige Eucharistieviering in de Sint Pauluskerk, waarna de genodigden zich stoetsgewijs naar het monument begaven voor de bloemenhulde.

Tijdens de oorlogsjaren 1940-45 had het monument nogal wat schade opgelopen en was het toe aan een flinke opknapbeurt. De nodige werken werden uitgevoerd en tevens werden de jaartallen 1940-1945 aan de achterkant van het monument ingehakt.

Vanaf het jaar 1945 werden de plechtigheden ieder jaar bijgewoond door een vertegenwoordiger van de Koning, die dan ook telkens een bloemenkrans neerlegt in naam van zijne Majesteit. Uitzonderlijk was het een lid van de koninklijke familie die de vertegenwoordiging op zich nam. Tijdens de plechtigheid van september 1962 waren het Prins Albert en Prinses Paola die de hulding aan het monument bijwoonden en een bloemenkrans neerlegden. Prins Laurent vertegenwoordigde de Koning in het jaar 2005.

Vertegenwoordiger van ZM de Koning admiraal M. Hofman september 2012

De kerkelijke plechtigheid van september 1995 werd uitzonderlijk in de Sint Antoniuskerk gezamenlijk georganiseerd met de verschillende zeemanskerken die actief aanwezig zijn in de haven van Antwerpen. Op deze 65e herdenkingsplechtigheid was het Prins Laurent die de Koning vertegenwoordigde.

In het jaar 1990 werd door het Inrichtend Comité besloten af te wijken van het traditioneel scenario. In plaats van de zielenmis, onmiddellijk gevolgd door de plechtigheid aan het monument, te organiseren op de laatste zondag van september, werd geopteerd om de manifestatie aan het monument te voorzien tijdens het weekeinde van de Antwerpse

bevrijdingsfeesten, begin van de maand september.

De kerkelijke plechtigheid zou echter behouden blijven op de laatste zondag van de maand september. Deze beslissing werd vooral geïnspireerd om de plechtigheid aan het monument der zeelieden te integreren in het kader van de bevrijding van de haven van Antwerpen.

Hierdoor konden dan ook meer logistieke faciliteiten door het stadsbestuur ter beschikking worden gesteld.

Ook tijdens het jaar 1990 werden de doelstellingen van het Inrichtend Comité belangrijk uitgebreid: in de toekomst zouden jaarlijks naast de gesneuvelde zeelieden van beide oorlogen, ook zeevarenden worden herdacht die tijdens de uitoefening van hun beroep overleden zijn. Bovendien werd besloten verdienstelijke zeelieden van de Koopvaardij en de Marine te huldigen, eventueel een eenheid van de Koopvaardij of van de Marine en hun bemanningen. Door deze beslissing werd de continuïteit van de september-manifestaties ongetwijfeld beter verzekerd.

Vermeldenswaard is nog het feit dat onmiddellijk na de plechtigheid aan het monument de aanwezigen door de Stad Antwerpen uitgenodigd worden op een receptie op het Stadhuis, op het "Schoon Verdiep". Tijdens die receptie wordt aan de gehuldigde personen of zij die hen vertegenwoordigen door de burgemeester een stadmedaille op naam van de gehuldigde aangeboden.

Op dit ogenblik telt het Inrichtend Comité zeventien leden, waaronder één voorzitter, één ondervoorzitter en één secretaris. Enkele leden zijn belast met één of meerdere specifieke taken zoals o.a. de "relaties met de zeemanskerken" en het "protocol".

Sedert de oprichting, en vooral na WO II, heeft het Comité voor het organiseren van de jaarlijkse manifestaties steeds kunnen rekenen op de volle medewerking van de militaire en burgerlijke Overheden. Zo stelt het Militair Commando van de Provincie Antwerpen enkele militairen ter beschikking en de Marine doet het nodige om haar muziekkorps de plechtigheid te laten opluisteren.

De Stad Antwerpen zorgt voor de nodige tribunes, vlaggenmasten en vlaggen, spreekgestoelte en geluidsinstallatie. De Antwerpse Politiediensten zorgen voor het vrijhouden van de site en het vlot verkeer. Zonder deze steun, maar ook zonder de giften van openbare diensten, maritieme firma's, vaderlandsminnende verenigingen en

sympathisanten zou het onmogelijk zijn de jaarlijkse plechtigheden met de gepaste luister te organiseren.

Uitreiking van de stadmedaille door de Burgemeester

Herdenkingsplechtigheid in St Pauluskerk september 2012

Bij de jaarlijkse activiteiten van het Comité wordt ook naar de mate van het mogelijke de jeugd betrokken zoals studenten van de Hogere Zeevaartschool en leerlingen van Cenflumarin, leden van het Marine Kadettenkorps en van andere jeugdverenigingen. Zij hebben ongetwijfeld ook steeds mee bijgedragen tot het sfeervol verloop van de plechtigheden.

Kapt.l.o. R. Smet - februari 2013

De personele parochie "Stella Maris" voor zeelieden wereldwijd

Sint-Paulusparochie Antwerpen

Mariaprocessie met Scheldewijding

Zondag 9 oktober 2016

Eucharistieviering
10u30

Scheldewijding
±12u30

Nacht van de kerken

De vijfde *Nacht van de kerken* in Antwerpen ging door op zaterdag 13 augustus en focuste zich op de ooit zo luisterrijke feesten en processies voor O.-L.-Vrouw-Tenhemelopneming (15/8), patrones van onze stad.

De figuur van Maria heeft in alle Antwerpse kerken een bijzondere plaats. Maria is niet alleen de Moeder van onze Heer Jezus en voor vele christenen hun 'hemelse moeder', zij is sinds 1124 de patrones van 'heel Antwerpen'.

Bijna 20 kerken in en rond de stad zetten van 19 tot 23 uur hun deuren open voor de bezoekers.

In de kerken getuigen tal van kapellen, altaren, broederschappen en bedevaarten van de bijzondere verering voor Maria. Geen vrouw die zo vaak afgebeeld staat in Gods huis als Maria. Talrijk zijn de Mariavoorstellingen op schilderijen, beeldhouwwerken of kruiswegen het liturgisch voorwerpen, kazuifels, vaandels en ander textiel. Het is boeiend om de evolutie van deze voorstellingen te zien in de Antwerpse kerken. De kunstwerken stammen uit heel verschillende perioden met een gotische, barokke, neogotische, neobyzantijnse of modernistische invalshoek.

Dat Maria een bijzondere plaats inneemt in de harten van katholieke (en andere christen) gelovigen blijkt uit de talloze liturgische liederen en gezangen die aan haar gewijd zijn. Maar ook in de Vlaamse liederenschat is de 'Lieve Vrouwe van ons land' steeds heel populair geweest.

Maria werd op deze 13de augustus in de Antwerpse kerken 'verwoord, verbeeld

en verklankt', een mooie aanloop naar het feest van Maria-Tenhemelopneming twee dagen later.

In onze Sint-Pauluskerk werkten de Sint-Paulusvrienden samen met het Broederschap van de Rozenkrans en muziek Sint-Paulus samen een mooi programma uit.

Om het half uur zong Wilfried Van den Brande begeleid door orgelist Dirk Baert een aantal mooie Marialiederen, de bezoekers luisterden ingetogen, een spontaan applaus was het resultaat. Kapelheren in vol ornaat vertelden aan de hand van foto's en stukjes film over de jaarlijkse processie.

En in de Sint-Pauluskerk hebben we altijd nog wel iets speciaal, ditmaal pakten we uit met een blauwe kazuifel, maar dat verhaal laat ik onze Pastoor Paul later zelf vertellen.

We mochten 470 bezoekers verwelkomen. Een kleine reportage kon u op ATV bekijken.

In de kathedraal werd ook aandacht besteed aan de herdenking van de Beeldenstorm te Antwerpen in 1566, 450 jaar geleden, die begon de dag na de processie (19/8/1566).

Walter Geluyckens

**donderdag
6 oktober 2016
19u30**

**Sint-Pauluskerk
Antwerpen**

ROZENKRANSCONCERT

door leden van het
Théâtre Royal Orkest
o.l.v. Nicolas De Troyer

Biber - Corelli

Händel - Telemann

info en tickets

18 € / 15 € (-30 / 60+) / 10 € (-18)

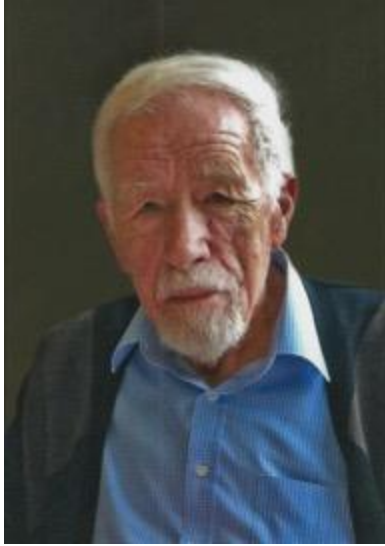
ambra@erasmusmusicgroup.com

0478/592.493 (Ambra van Thielen)

0495/208.911 (Paul Bervoets)

VERDRIET EN VREUGDE IN DE ROZENKRANSKAPEL

Edmond Ducès

Op 15 juli ll. overleed kapelheer Edmond Ducès. Bijna 72 jaar was Edmond lid van de Kapel van Onze-Lieve-Vrouw van de Heilige Rozenkrans. Edmond werd op 1 oktober 1944 aangesteld. Hij heeft toen als kersverse kapelheer de processie meegemaakt waarbij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw voor het eerst sinds de bevrijding, werd rondgedragen en dit door oa. 8 Canadese soldaten. 50 jaar later was hij de grote bezieler om deze gebeurtenis te herdenken en heeft hij er voor gezorgd dat de processie is doorgegaan in aanwezigheid van de toenmalige Canadese ambassadeur Crétien en zelfs van enkele dragers uit 1944.

Bij zijn briljanten jubileum, toen dochter Inès werd aangesteld in de Rozenkranskapel, was hij nog aanwezig. Zijn platina jubileum heeft hij nog, via livestream kunnen volgen in het RVT Immaculata.

Wij, als leden van de kapel, kenden Edmond als de commissaris die jaarlijks ons kasboek onderwierp aan een kritische controle en daar ook uitvoerig verslag over uitbracht op onze algemene vergadering.

De uitvaartplechtigheid had plaats op 23 juli in de Sint-Pauluskerk.

Rudolf Van Hove

Confrater Rudolf Van Hove werd op 24 november 1991 opgenomen als dienende meester van de Rozenkranskapel.

Deze bescheiden man is een vaste aanwezige, die op zijn manier, meewerkt aan de werking van ons Sint-Paulus, onopvallend.

Erwin Vandecauter

St.-Pauluskerk Antwerpen

ingang : Veemarkt - Antwerpen
inkom : € 15,- (incl. één drankbon)

van 20u00 tot 23u00 (deuren : 19u30)

Muziek :

KUGONI TRIO

(viool -sax -piano)

PETER JEURISSEN

(piano -orgel)

Zang :

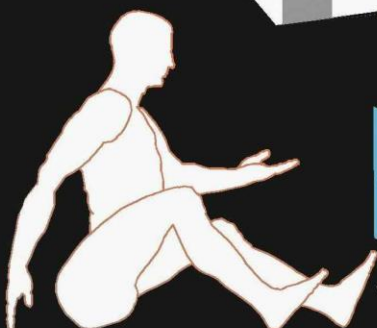
INEZ CARSAUW

(mezzo-sopraan)

HILDE COPPÉ

(sopraan)

doorlopend in crypte : drank & versnaperingen

Nocturne

vrijdag 25/11/2016

SINT - PAULUSPAROCHIE TEGEN ARMOEDE

UITNODIGING

voor de

NOCTURNE

op vrijdag 25 november 2016 om 20 uur (deuren 19u30)

Voor de zesde keer willen wij ook dit jaar een hoogkwalitatieve muziekavond brengen, in de Sint-Pauluskerk te Antwerpen, een perfecte locatie waar de aanwezigen voor en na, maar ook tijdens het optreden van de musici rondwandelen kunnen genieten én van de muziek én van het prachtige barokinterieur van de kerk. In de crypte worden versnaperingen en drank aangeboden.

Met dit initiatief tracht de Sint-Paulusgemeenschap een antwoord te geven aan de armoede want ondanks de sociale welvaart is er in Antwerpen een angstaanjagende toename. Meer en meer mensen leven in ellendige omstandigheden, vaak verdoken voor de buitenwereld. Regelmatig komt er een vraag om een aalmoes, om eten te kunnen kopen, om de energiefactuur of apothekersrekening te betalen, om zich in orde te stellen met de huur, enz... en dit meestal gestaafd met deerniswekkende verhalen. Wij willen die mensen blijven helpen met o.a. : warme maaltijden, sociale begeleiding, huisbezoeken, aandacht voor daklozen, betrokkenheid bij het lot van kinderen, steeds met de betrachting om deze mensen uit de vicieuze cirkel van de armoede te halen. Omdat de situatie in Antwerpen zo schrijnend is, willen wij zoveel mogelijk mensen bereiken met de vraag om ons financieel te willen steunen zodat wij diegenen die het écht nodig hebben blijvend zouden kunnen helpen. Wij bieden u daartoe volgende mogelijkheden :

kaarten aan € 15 (incl. drankbon) zijn iedere dag van 14u00 tot 17u00 verkrijgbaar aan de balie in de Sint-Pauluskerk (Veemarkt) - of stuur een mailtje naar walter.steenwegen@scarlet.be (*vergeet niet uw naam en adres en het gewenste aantal kaarten in uw e-mailbericht te vermelden*)

Na overschrijving op rekening BE40 3631 2054 4263 BBRUBEBB van "Sint-Paulus Caritatief" (*in de mededeling: "nocturne 2016 - naam en adres"*) zullen uw kaarten klaarliggen aan de balie bij de ingang.

sponsoring (*) kan door minimum € 100 (vóór 10 november) te storten op bovenvermelde rekening *met mededeling: "sponsor nocturne 2016 - naam en adres van de sponsor zoals deze in het programmaboekje zal worden opgenomen"*.

Voor een bedrag van minimum € 250 (vóór 10 november) wordt het logo van de sponsor in het programmaboekje gepubliceerd, het volstaat om het logo door te mailen aan jozef.philippo@telenet.be

Voor uw financiële steun danken wij u in naam van die mensen die hulpbehoevend zijn.

Gastvrij Antwerpen 2 heet vluchtelingen welkom

Woensdag 28 september 15 - 20 uur
Welkom in de binnentuin van de St.- Pauluskerk

Ingang via poort Sint Paulusstraat 22

Op het programma: sfeer en muziek, informatie voor vrijwilligers en professionals, uitwisseling en ontmoeting, kinderanimatie en lekkers om te eten en te drinken.

Een organisatie van beweging.net, CAW Antwerpen en Samenlevingsopbouw Antwerpen stad samen met Variant, Internationaal Comité, De Loodsen, Filet Divers, Pax Christi, Hart boven Hard, Kids Parlement, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, St.-Paulusparochie en vele mensen met een goei hart.

Gastvrij Antwerpen is te volgen via facebook!

BINNEN KORT NIEUWE BEELDEN VAN DE VLUCHTELINGEN IN DE ST.-PAULUSTUIN

Na het kunstwerk van Hugo Vereeck dat het geweten van de stad wilde wakker schudden kwamen andere kunstenaars in beweging.

Zo stond het werk "Utopia" van Ramirez gedurende vele maanden in onze tuin als een container van vluchtelingen met tientallen woorden van verwachting, hoop en hunker.

Na haar expo in het arboretum van Kalmthout en de Plantin Hogeschool zal kunstenaar Els Aerts in onze tuin een nieuwe creatie samenstellen.

In volgend krantje meer info.

Parochiale coördinatiekalender

September

Vr	2	20.00u	Concert "Terra Nova festival"
Za	3	13.00u	Huwelijksviering Yannick Schiltz-Eline Braet
		20.00u	Concert "Terra Nova festival"
Zo	4	9.30u	Vergadering Parochieteam
Vr	9	11.00	Uitvaart Lenn Dauphin
Za	10	10.30u	Jubelviering "8 eeuwen Dominicanen"
Zo	11	10.30u	Koormis - Broederschap Heilig Kruis
Do	15	10.00u	Studium Generale
Vr	16	18.00u	Ontmoeting Sint-Paulusvrienden
Za	17	12.00u	Huwelijksviering Kris Roosen-Cynthia Laurysen
		14.00u	Huwelijksviering Sebastiaan Van Gelder-Sara Libotte
Zo	18	10.30u	Orgelmis
Za	24	20.00u	Concert "Paulus Oratorium" org. Opera Vlaanderen
Zo	25	10.30u	Koormis "Dag der zeelieden"
Wo	28	16.00u	Gastvrij Antwerpen in tuin en crypte

Oktober

Za	1	20.00u	Concert "Koor en Stem"
Zo	2	10.30u	Feest van O.L.V. van de H. Rozenkrans
Do	6	19.30u	"Rozenkransconcert"
Za	8	11.00u	Huwelijksviering Alexander Van Wichelen-Sylvie Boremans
Zo	9	10.30u	Orkestmis - Processie met Scheldewijding
Do	13		Studiedag Kerkraad Mechelen
Vr	14		Studiedag Kerkraad Mechelen
Zo	16	10.30u	Orgelmis
Za	22	13.00u	Huwelijksviering Thomas Martens-Lore Derdeyn
Zo	23	10.30u	Orgelmis
		15.00u	Concert "Arti Vocale"
Zo	30	10.30u	Orgelmis
		20.00u	Concert-organisatie AMUZ

Teksten en afbeeldingen werden opgenomen zoals door de auteurs aan de redactie bezorgd

Verantwoordelijke uitgever: P. Scheelen, Sint-Paulusstraat 22, 2000 Antwerpen

Foto's: J. Reymer, A. Bertrand, P. Scheelen, E. Vandecauter, E. Aerts, Wikipedia

Redactie: P. Scheelen, L. Van achter, M-P Verhoeven, E. Vandecauter